

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 68.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

(Primùm enim ebullit affectus : deinde ad vindictæ cupiditatem extimulatur.) Tertio infinitos fluctus excitat. Quarto mille cogitationum vias ingreditur. Quinto metus subit, ac tremor, animique angor, iracundia nimirum cum interrumpente, ac metu concutiente, dum illud secum agitat, quonam pacto quod cupit assequatur, acceptamque iniuriam vindicet. An non tibi huiusmodi homo ante eum, qui pœnas daturus est, ipsemet pœnas dare? At qui patientiam adhibet, ab his omnibus rebus exemptus est. Ac sanè meritò. Nam hoc in ipsius arbitrio situm est: atque ipse totum absolvit. Ille autem alter, non item. Verùm & temporis commoditate opus est, & loco, & fraude, & versuta improbitate, & armis, & machinis, & adulatione, & servitute, & hypocrisis. Vidésne quemadmodum difficilis quædã res sit vitium, facilis autem virtus? atque illud quidem tumultibus scateat, hæc autem ab omnibus perturbationibus remota sit? ut enim vir nequam & improbus tot ac tanta perpetitur: ita probus ac virtutis studiosus tranquillitatem obtinet. Atque is quidem qui vlciscendæ iniuriæ studet, infinitam inimicitiam reddit: qui autem patientia utitur, eam quàm ocysimè opprimit & extinguit. Vnde importunum etiam ac sævum hominè mitigat, atque ad amicitia allicit.

Timotheo Lectori. 68.

Amplissimum, & tibi ipsi, & mihi beneficium dederis, si teipso melior fias, atque ad ipsum virtutis fastigium ascendas, à fluxis & fragilibus bonis, imò ne bonis quidem, ad vera & stabilia bona transiens.

Athanasio. 69.

Antistites quosdam novi, ac fortasse vos quoque, qui cum intemperantes ipsi atque in sumptibus profusi sint, tamè, propterea quòd graues iis, qui peccat, pœnas constituunt, subditos coërcent atque in officio continent. Alios contra, qui cum in victus

ὄπθιμῃ τῆς ἀμύνης. τῶσον μυσία κύματα κινεῖ. τέταρτον, λογισμῶν ὀδὸς ἐρχεται μυσίας. πέμπτον, δέος ἐπεισι καὶ τρέμος καὶ ἀγωνία τῶ θυμῷ. ἑξήκοντος, τῶ φόβῳ κατασειόντος, πῶς ἐπιτύχη; πῶς ἐπέξελθῆ. ἄρ' εἰ δοκεῖ σοι ὁ τοιοῦτος πῶς τῶ μέλλοντος δίκας δίδουαι, δίκας ἀπαιτεῖσθαι, ὁ δὲ φιλοσοφῶν, ἀπὸ πηλακται. καὶ μάλα εὐκρίως. τούτῳ γὰρ κρείος βῆτι, καὶ τὸ πᾶν ἀπήρησεν. σκείνος δὲ ἐκέπι, ἀλλὰ καὶ χειροῦ χρεῖα καὶ τόπι, καὶ δόλα, καὶ κακουρίας, ὄπλων τε καὶ μηχανημάτων, κολακείας τε καὶ δουλείας, καὶ ὑποκρισίας. ὁ δὲ πῶς δὲ σκολοι μὲν ἢ κακία, εὐκαλον δ' ἢ ἀρετῆς, πῶς ἢ μὲν θορύβων γέμει, ἢ δ' ἀπάραχός βῆτι, ὡσπερ γὰρ ὁ πονηρὸς τοσαῦτα πάχει. ἔτι πῶς ὁ φιλάρετος γαλήνης ἀπλαταίει. καὶ ὁ μὲν ἀμυώμενος ἀπερῆτον κατασκευάζει πῶς ἐφρα, ὁ δὲ φιλοσοφίας ταχίστην ἐπάγει πῶς τελευταίῳ. διὸ καὶ τὸν ἡλίθιον ἐξημεροῖ. καὶ εἰς φιλίαν σκικαζέεται.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. 71.

Μεγίστη καὶ σαυτῶ κάμοι δόξης ἂν χρεῖν, εἰ ἀμείναν σαυτῶ γένοιο, καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἀρετῆς πῶς κορυφὴν ἀναδράμοις, ἀπὸ τῆς βέντων, μάλλον δὲ εἰ δὲ ὁ των ἀγαθῶν ὅτι τὰ ὄντα καὶ μὲν οἱ ἀφαισῶν.

Αθανασίῳ. 72.

Οἶδα πῶς τῆς ἡγουμένην, ἴσως δὲ καὶ ὑμεῖς, οἵτινες ἀκόλαστοι ὄντες καὶ πολυτελεῖς, τῶ μεγάλας τοῖς πλάσσειν ὀρέξεν τὰς πμασίας σωφρονίζοντας τῶς ὑπνέως. ἄλλως δὲ κειολασμένην μὲν καὶ σόφρονα διαγταν ἔχοντα.